

Tereza Kylarová, Radisson Blu & Spa Hotel, Sligo, Irsko

Díky naší škole Obchodní akademii Prostějov a projektu Erasmus+ jsem se mohla zúčastnit čtyřtýdenní stáže v irském městečku Sligo.

Pracovala jsem v Radisson Blu & Spa Hotel, ve Spa oddělení na recepci. Radisson Blu je čtyřhvězdičkový hotel, který poskytuje spoustu služeb. Můžete se zde nejen ubytovat a užívat si volného času, ale například si můžete i vychutnat skvělé jídlo od perfektních kuchařů, popíjet u baru, zaplavat si v bazénu, zacvičit v posilovně, nebo navštívit uklidňující lázně. Právě tam jsem měla možnost pracovat. Hotel zaměstnává spoustu lidí, ale přesné číslo opravdu nevím. Ve Spa oddělení je 14 zaměstnanců, z toho jen jeden muž. Všichni jsou příjemní a milí a vždy jsem se s nimi zasmála. Měla jsem možnost poznat i zaměstnance, kteří dělají plavčíky. Jeden z nich má Downův syndrom.

V práci jsem dělala převážně administrativní práci. Ze začátku jsem se seznamovala s programem, do kterého hotel uvádí zákazníky a vytváří nové rezervace. Poté jsem vyřizovala telefonáty a dělala rezervace. Vždy, když někdo přišel k recepci, musela jsem najít jeho jméno v programu na počítači a zakliknout, že přišel. Někdy, když byl klidnější den, jsme všichni uklízeli. Předposlední týden mé stáže jsem také dělala balíčky na konec školního roku pro učitele. Dále jsem vytvářela dárkové poukazy a tiskla je.

Celé prostředí, ve kterém jsem pracovala, bylo uklidňující. Nejen tím, že nám vždy hrála příjemná hudba a nádherně to tam vonělo, ale zejména tím, že lidi, se kterými jsem mohla pracovat, byli vždy velmi přátelští, ochotní a komunikativní.

Celá pracovní zkušenost mi pomohla s komunikací v angličtině. Ze začátku jsem měla problém rozumět některým slovům, ale postupem času jsem si zvykla a zvládala s nimi mluvit bez sebemenšího problému.

Co se týče rodiny, u které jsme na ten měsíc bydlely, nemůžu si stěžovat. Myslím si, že lepší rodinu jsme si ani přát nemohly. Byly jsme u jedné rodiny tři, takže jsme se nikdy nenudily. Rodina se skládala z mladého páru a čtyř dětí. Julie a Justin byli a nejspíš navždy budou jako druží rodiče. Byli příjemní a vždy jsme se s nimi smáli tak, že nás z toho bolela břicha. Měli čtyři syny, jedenáctiletého Prestona, šestiletého Finleyho a roční dvojčata, Alexe a Billyho. Skoro každý večer jsme s nimi něco podnikali, hráli fotbal, deskové hry, nebo jen chodili po okolí a poslouchali, jak nám nadšeně vykládají nejrůznější příběhy.

Svůj volný čas jsem trávila s naší skupinou, nebo s novými italskými kamarády. Ti tam také byli na stáži a byli jsme pod stejnou agenturou, takže jsme se seznámili a jezdili na výlety spolu. Myslím, že hlavně to mi pomohlo zlepšit se v angličtině nejlépe, protože jinak jsme se s nimi nedomluvili. Výlety, které byly organizované společně, jsme měli tři. Hned první víkend jsme jeli na Ben Bulben mountain. Byla to krásná procházka a zastavili jsme se podívat i na vodopády. Druhý výlet byl do Dublinu, který jsme si procházeli sami. Prošli jsme si pár míst a potkali se se spolužačkami, které jsou tam na tříměsíční stáži. Poslední výlet byl do Gallwaye, kde jsme hlavně krmili racky a procházeli se po pláži. Sami jsme se potom jeli podívat na dvě pláže, které jsou poblíž Sliga, a to Strandhill a Rosses Point. Na Strandhillu je

zákaz koupání, takže jsme jen na pláži hráli míčové hry, ale na Rosses Pointu jsme si dokonce i zaplavali.

Letenky, ubytování, stravu i výlety nám hradila Evropská unie. Na měsíc jsme k tomu dostali kapesné. Jelikož naše rodina nebydlela přímo ve Sligu, dostaly jsme peníze na MHD.

Před odletem jsme absolvovali přípravné kurzy, kde jsme se naučili nová anglická slova, která nám na stáži pomohla. Připravovali jsme se také na různé situace, které se nám mohly stát, a jak se zachovat, kdyby se opravdu staly.

Za tuhle zkušenost jsem neskutečně vděčná. Celý pobyt mi pomohl se více osamostatnit a rozvinout anglickou slovní zásobu. Stáž splnila všechna moje očekávání a klidně bych se tam vrátila.

Nejvíce mě překvapilo, že lidé v Irsku jsou opravdu milí a ochotní. Nestalo se, že bych měla s někým problémem a věděla jsem, že kdyby se něco stalo, mohla bych se na kohokoliv obrátit.

Celkově bych stáž zhodnotila pozitivně. Nabrala jsem zkušenosti, navázala jsem nové kontakty a udělala si přátele, se kterými jsem dodnes v kontaktu. Je to skvělá zkušenost do budoucna a všem doporučuji, aby si to zažili také.